

4 APRIL 2010 – PASEN – VERRIJZENISZONDAG

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Marcus' verhaal: 'te laat'

OP PAASOCHTEND KOMT DE LEZING telkens uit Johannes (20, 1-9), maar de andere evangelisten vertellen hetzelfde gebeuren op hun eigen manier. „Toen de sabbat voorbij was.” Zo begint het laatste hoofdstuk van het Marcusevangelie. Vlak vóór die sabbat, op de middag van Goede Vrijdag, was het Jezusavontuur geëindigd. Zijn solidariteit met God en mensen was te pletter gelopen. Drie kruisen erover. Nu was die sabbat voorbij. Het was zondagochtend, de Derde Dag. Eigenlijk was die doodstille sabbat voor altijd voorbij. Maar dat wisten de drie vrouwen nog niet.

„Maria uit Magdala, Maria, de moeder van Jakobus, en Salome kochten geurige olie om Hem te balsemen.” Redden wat er nog te redden valt: een relikwie, een herinnering. Maar het is te laat. De Derde Dag is twee dagen te laat.

„Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf.” Het is de eerste dag van een nieuwe week, van een nieuw jaar, van een nieuwe tijd. Maar dat weten de drie vrouwen nog niet. Voor hen is de tijd gestopt bij de dood van Jezus. „De zon was al op”, schrijft Marcus. Voor de vrouwen is er geen zon meer. De zon is ondergegaan, vrijdagmiddag. Voorgoed. Dood is toch dood?

„De vrouwen zeiden tegen elkaar: ‘Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?’” Nu pas denken ze aan de verzegelde steen. Ze hadden beter mannenkracht mee gevraagd. Maar alle mannen zijn al lang gevlucht. „Toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen.” Ze zijn inderdaad te laat, de drie vrouwen. Nochtans, die steen was een grens, een onmogelijkheid, want „het was een heel grote steen”.

„Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk.” Ze zijn te laat. Het graf was leeg. Ze zijn te laat. Het graf is niet meer leeg. Er zit een jongeman in een feestkleed. In een graf! Hij draagt het kleed van de overwinnaars, degenen „van wie het kleed wit gewassen is in bloed”, zal het Boek van de Openbaring veel later zeggen.

„De man zei tegen hen: ‘Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is.’” „Wees niet bang”, zo dikwijls had Jezus dat niet gezegd. „Wees niet bang als je dingen ziet, die je niet voor mogelijk acht.” Maar dat horen ze nu niet. „...die gekruisigd is”, dat horen ze wél. Hem zoeken ze, de dode. Dat gaat hun niet te boven. De dood is vertrouwd.

„Jezus is opgewekt uit de dood, Hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar Hij was neergelegd.” „Hij is opgewekt uit de dood”, dat horen ze nog niet. Ze horen wél: „Hij is niet hier...” En dat zien ze ook. Hij is weg. Gestolen? Zelfs geen relikwie meer.

„Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: ‘Jezus gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie heeft gezegd.’” De vrouwen moeten niet blijven stilstaan. Zij moeten ‘gaan’. Jezus ‘gaat’ ook al weer. Hij is al weer aan het werk. Hij gaat naar Galilea, de streek waar alles begon. „Daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij u toch gezegd heeft.” Fijntjes, langs de neus weg. Jezus had toch gezegd dat geweld uiteindelijk machteloos is tegen liefde? Hij had toch gezegd dat God zich niet neerlegt bij menselijke noodtoestanden?

„Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.” Angst en schrik. Want de dood is vertrouwd, maar het Leven van God niet. Zij vluchtten weg en zwegen. En hier zijn ze een laatste keer te laat. De vrouwen hadden te vroeg gedacht dat wat voor mensen onmogelijk is, ook voor God onmogelijk is.

Met dit vers eindigde het oorspronkelijke evangelie volgens Marcus. Een ijverige auteur heeft het achteraf aangevuld (16, 9-20). Het kon toch niet dat het verhaal eindigde met: „Dat ze tegen niemand iets zeiden”? Eigenlijk kon dat wel. Door die zin geeft Marcus weer hoe een mens ontsteld is bij het zien van de doorbraak van God, van een nieuwe geboorte. Dit is *Pascha*, doorbraak, overgang, doorgang, overtocht. De Derde Dag is de dag waarop God uit de onmogelijkste onmogelijkheid nieuwe mogelijkheden te voorschijn roept. En we zijn steeds te laat om dat te beseffen.

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELN

10, 34a.37-43

In die tijd nam Petrus het woord en sprak:

„Gij weet wat er overal in Judea gebeurd is; hoe Jezus van Nazaret zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalft heeft met de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem.”

„En wij getuigen van alles wat Hij in het land van de joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan de getuigen die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden was opgestaan.”

„Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft, door zijn Naam vergiffenis van zonden verkrijgt.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE KOLOSSENZEN 3, 1-4

Broeders en zusters,

Als Gij dan met Christus ten leven zijt gewekt, zoekt wat boven is, daar waar Christus zetelt aan de rechterhand Gods. Zint op het hemelse, niet op het aardse. Gij zijt immers gestorven en uw leven is nu met Christus verborgen in God. Christus is uw leven, en wanneer Hij verschijnt, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

EVANGELIE

JOHANNES 20, 1-9

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen – het was donker – bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling en zei tot hen: „Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.”

Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Voorover bukkend zag hij de zwachtels liggen, maar hij ging niet naar binnen.

Simon Petrus, die hem volgde, kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt, niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf was aangekomen, naar binnen; hij zag en geloofde, want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting's Hertogenbosch, www.bijbel.net